

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15580

гр. София, 28.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 28.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **8051** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от Министерство на културата, с искане за допълване на определение № 2391 от 05.03.2024г., постановено по адм. дело № 8051/2023г. по описа на Административен съд София, в частта за разноските.

От ищице са депозиран отговор на молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК, с който се взема становище за неоснователност на същата.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, както и изложените в отговора съображения и постановеното решение, приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК, и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. Молителят е уведомен на 08.03.2024г., а молбата е входирана в съда на 12.03.2024г., поради което същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

С постановеното по настоящото дело определение 8051/2023г. на основание чл. 129, ал. 3 ГПК е върната исковата молба, подадена от Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права и К. И. И., срещу Министерство на културата.

Разпоредбата на чл. 10 от ЗОДОВ урежда въпроса с разноските при разглеждан по същество иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, т.е., при допустим иск, съответно, не предвижда присъждане на юрисконсултско възнаграждение при прекратяване на съдебното производство. С чл. 10 от ЗОДОВ е предвидено специално ограничение относно начина на разпределяне на отговорността за разноски, направени в производства по ЗОДОВ, разпоредбата е специална и изключва прилагането на общите правила по АПК и ГПК по отношение на разпределянето на отговорността за разноски. Хипотезите, при които ищецът дължи разноски, се свеждат до изрично

посочените в чл. 10, ал. 2 и ал. 4 от ЗОДОВ, сред които не е случаят, когато съдът оставя без разглеждане исковата молба и прекратява производството по делото. Задължението за разноси във всеки конкретен случай следва да се основава на изрична разпоредба на закона. Настоящият съдебен състав приема, че § 1 от ЗР на ЗОДОВ, съответно чл. 78, ал. 4 от ГПК, не намират приложение в случая, тъй като не се касае за "неуреден случай" по смисъла на § 1 от ЗР на ЗОДОВ.

Предвид изложеното, молбата за допълване на постановеното по делото определение № 8051/2023г. в частта за разностите е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, Административен съд – София-град, II отд., 28 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Министерство на културата, с искане за допълване на определение № 2391 от 05.03.2024г., постановено по адм. дело № 8051/2023г. по описа на Административен съд София, в частта за разностите.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия